U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **A. Ch.**, zast. Mgr. Beatou Kaczynskou, advokátkou se sídlem Masarykovy sady 76/18, Český Těšín, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2018, č. j. OAM-1028/ZA-ZA06-ZA10-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 8. 2018, č. j. 61 Az 18/2018 - 46,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Beatě Kaczynské, advokátce se sídlem Masarykovy sady 76/18, Český Těšín, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši **4 114 Kč**, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce (dále také „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany tak, že se mezinárodní ochrana podle § 12, §13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neuděluje.

[2] Žalobce v podané žalobě brojil proti závěru žalovaného, že neuvedl žádné skutečnosti, které by vypovídaly o jeho pronásledování či obavách z něj ve smyslu § 12 písm. a) a b) zákona o azylu. Žalobce se několik dní účastnil demonstrací, během kterých aktivně podporoval politickou opozici. Následně byl neoprávněně zadržen a proti své vůli držen na policejní stanici ve státě svého původu, kde na něj byl činěn nepřetržitý psychický nátlak a bylo mu neustále vyhrožováno. Rovněž se stal terčem vykonstruovaného procesu, který mohl vést až k soudnímu líčení a trestu odnětí svobody,

přičemž příčinná souvislost mezi událostmi, které popsal a jejichž existenci potvrzují i zprávy o zemi původu, a jeho politickým postojem, je zcela zjevná.

[3] Krajský soud žalobě nevyhověl. Z obsahu protokolu o provedeném pohovoru se žalobcem ze dne 15. 12. 2017 nezjistil žádnou okolnost, že by žalobce uváděl jakékoliv skutečnosti, které by bylo možno považovat za činnost k uplatňování politických práv a svobod, za kterou by v zemi původu byl pronásledován ve smyslu zákona o azylu. Nebyl členem žádné politické strany, přičemž žádné problémy vyjma dva dny trvajícího zadržení na policejní stanici v souvislosti s jeho účastí na protivládním mítinku dne 27. 7. 2016 v zemi původu neměl. Proti uvedenému jednání policie se žádným způsobem po propuštění nebránil a nikam se o pomoc neobrátil, přestože v zemi jeho původu lze dle informace Ministerstva vnitra České republiky ze dne 14. 2. 2017, která je součástí správního spisu, podat stížnost na policii v případě nelegální činnosti jejích příslušníků u nadřízeného orgánu anebo jako k poslední instanci soudu. Nelze učinit závěr, že by mu ochrana proti pronásledování nebyla orgány země původu poskytnuta a mezinárodní ochranu na základě § 12 písm. a) zákona o azylu udělit, pokud ze své vůle všech prostředků k ochraně svých práv nevyužil. Ani obavy z pronásledování při návratu do vlasti nejsou důvodné, neboť pokud by po více než dvou letech od uvedené demonstrace bylo pronásledování reálné, existují právní možnosti, jak se proti takovému postupu policie bránit. Kromě výše uvedené možnosti stížnosti uvádí zpráva rakouského Federálního úřadu pro migraci a azyl z 5. 5. 2017, jež je rovněž založena ve správním spisu, možnost domáhat se pomoci u kanceláře ombudsmana.

II. Obsah kasační stížnosti

[4] Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení výše uvedeného rozsudku krajského soudu a vrácení věci k dalšímu řízení, přičemž jeho námitky lze podřadit pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Předně je rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, neboť pouze převzal závěry žalovaného, aniž by jakkoliv reagoval na žalobní body uplatněné v žalobě. Další námitkou brojí proti nesprávnému závěru krajského soudu, že neuváděl jakékoliv skutečnosti, které by bylo možno považovat za činnost k uplatňování politických práv a svobod, za kterou by v zemi původu byl pronásledován ve smyslu zákona o azylu. Účastí na protivládních demonstracích nepochybně prezentoval své politické názory. Věrohodně popsal příkoří, kterého se mu z tohoto důvodu dostalo, což koresponduje se zprávami o zemi původu, jež shromáždil sám žalovaný a z nichž vyplývá používání nepřiměřených prostředků k potlačování demonstrací i svévolná zatčení mnoha osob.

III. Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný se plně ztotožňuje se závěry v záhlaví uvedeného rozsudku krajského soudu a neshledává v něm žádná pochybení. Odkazuje na správní spis, na své rozhodnutí a vyjádření k podané žalobě, v němž se k námitkám stěžovatele již vyjádřil, neboť jsou shodné s těmi, které uplatnil v žalobě. Navrhuje zamítnutí kasační stížnosti pro její nedůvodnost.

IV. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[6] Vzhledem k tomu, že projednávaná věc je věcí mezinárodní ochrany, v souladu s § 104a s. ř. s. se zdejší soud zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, odmítl by ji jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud v této souvislosti předně poznamenává, že usnesení, jímž kasační stížnost pro nepřijatelnost odmítá, nemusí být dle § 104a odst. 3 s. ř. s. odůvodněno, přesto však uvádí následující.

[7] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[8] Nejvyšší správní soud neshledal, že by v nyní projednávané věci byl dán některý z důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, neboť kasační stížnost svým významem podstatně vlastní zájmy stěžovatele nepřesahuje. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které by dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou judikaturou řešeny rozdílně, přičemž nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikaturnímu odklonu. Nejvyšší správní soud neshledal ani zásadní pochybení krajského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené a jasné soudní judikatury, či ve formě hrubého pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva.

[9] Ze systematického pohledu je vhodné se nejprve zabývat kasačním důvodem dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tedy tvrzenou nepřezkoumatelností rozsudku krajského soudu. Jde totiž o natolik závažnou vadu, že se jí musí Nejvyšší správní soud zabývat z úřední povinnosti, tedy i bez námitky stěžovatele. Nejvyšší správní soud po přezkoumání napadeného rozsudku zjistil, že rozsudek je opřen o dostatek důvodů a je přezkoumatelný, ostatně stěžovatel s jeho závěry polemizuje v kasační stížnosti. Tato kasační námitka proto není důvodná.

[10] Kasační soud se ztotožňuje se závěrem krajského soudu, že stěžovatel neuvedl jakékoliv skutečnosti, které by bylo možné považovat za uplatňování politických práv a svobod, za něž by byl pronásledován ve smyslu zákona azylu. Stěžejní je okolnost pronásledování, které musí k uplatňování politických práv a svobod přistoupit a proti kterému se právními prostředky ochrany země původu stěžovatel bránit nemůže nebo by taková ochrana z objektivních důvodů nebyla účinná, aby mohlo být uplatňování takových práv v zemi původu stěžovatele azylově relevantní (viz rozsudek NSS ze dne 30. 6. 2005, č. j. 4 Azs 440/2004 - 53). Stěžovatel však žádné právní prostředky ochrany svých práv, které jsou v zemi jeho původu prokazatelně dostupné, z vlastní vůle nevyužil, a proto není jeho účast na protivládní demonstraci spojená s následným předvedením na

policejní stanici pronásledováním za uplatňování politických práv a svobod ve smyslu zákona o azylu, jež by bylo hodné mezinárodní ochrany.

[11] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

V. Závěr a náklady řízení

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

[13] Ustanovená zástupkyně učinila v řízení před Nejvyšším správním soudem jeden úkon právní služby, kterým je písemné podání ve věci samé - podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)]. Za jeden úkon právní služby jí náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], a dále 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Vzhledem k tomu, že je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající této dani, tj. o 714 Kč. Celková výše odměny ustanovené zástupkyně tak činí 4 114 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

[14] Zástupkyní požadovanou mimosmluvní odměnu za úkon právní služby spočívající v převzetí věci Nejvyšší správní soud nepřiznal, neboť ustanovená zástupkyně nedoložila uskutečnění první porady se stěžovatelem, která je dle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu společně s převzetím věci úkonem právní služby.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu